

ROBIN SHARMA

KASDIENYBĖS HEROJAUS MANIFESTAS

AKTYVUOKITE SAVO POZITYMUMĄ
TAPKITE MAKSIMALIAI PRODUKTYVŪS
TARNAUKITE ŽMONĖMS

1

Manifestas jummyse glūdinčiam kasdienybės herojui

Martinus Lutheris Kingas Jaunesnysis sakė: „Jei neradote, dėl ko verta mirti, jūs nepasirengę gyventi.“

Esate didingi – kovočiau už šią idėją iki mirties.

Nušaukite mane, bet esu įsitikinęs, kad jums skirta nuveikti kilnių darbų ir patirti didingų įvykių; skirta pažinti meistriškumo pasaulio slėpinius – pasaulio, kuriame gyveno pažangios prieš mus ėjusios sielos.

Kaip šios žemės gyventojas, esate pašauktas turimomis galiomis nuveikti įstabių dalykų, pasiekti stulbinančią pažangą ir pakylėti savo brolių ir seserų, su kuriais kartu rūpinatės planeta, gyvenimus.

Tikiu, kad taip ir yra. Kad ir kur jus būtų nubloškęs gyvenimas, jūsų praeitis neturi sąlygoti ateities: rytojų visada galima sukurti geresnę už šiandieną. Esate žmonės, o žmonės gali tai padaryti.

Taip, esame skirtingų rasių, lyčių, religijų ir tautybių, skiriasi mūsų kūno sudėjimas bei gyvensena. Nelsonas Mandela, Harrieta Tubman, Mahatma Gandhis, Florence'ė Nightingale ir Oskaras Schindleris yra herojų herojai.

Vis dėlto herojų vardo gali būti verti ir ramiau gyvenantys žmonės – mokytojai ar restoranų darbuotojai, poetai ar naują verslą pradedantys verslininkai, kepėjai ar namuose vaikus auginantys žmonės; bendruomenėse dirbantys ugniagesiai, greitojo reagavimo ar pagalbiniai darbuotojai. Daug šių gerų sielų kilniaširdiškai triūsia su šypsena veide – sunkiai dirba ir tauriai stengiasi gerai atlikti savo darbą.

Susidūręs su tokiais žmonėmis, mokausi nuolankumo; tikrai, susitikimas su jais pakylėja ir keičia.

Jie ir yra kasdienybės herojai – tie dori ir garbingi vadinamieji „paprasti žmonės“.

Taigi, su nuoširdžia pagarba jumyse glūdinčioms ir besiveržiančioms galimybėms, pradėdamas mūsų bendrą kelionę, taria šiuos padrašinimo žodžius:

jau nuo šiandien pasiryžkite visada atminti prigimtines išminties kvietimą būti didžia siela, narsiu kovotoju ir nenugalimu kūrėju.

Praeities išbandymai jus gerai užgrūdino, leido suvokti savo išskirtines galias ir tapti dėkingesniu už esminius gražiai nugyvento gyvenimo palaiminimus – puikią sveikatą, laimingą šeimą, prasmingą darbą bei viltingą širdį. Patirti sunkumai tebuvo laipteliai į jūsų esamas ir būsimas pergales; tų suvaržymų ir skaudžių „nesėkmių“ reikėjo jūsų meistriškumui atskleisti. Viskas klostosi jūsų naudai, tik jūsų labai.

Sutiksime su tuo, ar ne – esate ne avis, o liūtas, ne auka, o lyderis. Asmuo, vertas išskirtinių pasiekimų, įkvepiančių nuotykių, tvirto pasitikėjimo sa-

vimi ir savigarbos, kurie ilgainiui išmokys mylėti save taip, kad to niekas niekada neišmuš.

Esate galinga gamtos jėga ir pokyčių variklis, o ne pasyvi vis užgriūvančių bėdų auka degraduojančiame bejėgiškai besiskundžiančių ir privilegijuotiesiems paklūstančių vidutinybių pasaulyje.

Tam atsiduodamas ir dėdamas nuolatinės pastangas, tapsite idealistu, savitu menininku ir ryškiu pasaulį keičiančiu žmogumi; sąžiningiausiu ir puikiausiu, koks tik galite būti.

Taigi, nebūkite cinikai, kritikai ar nihilistai: skeptikai yra puolę svajotojai. Vidutinybė tikrai ne jums.

Šiandien ir kiekvieną būsimą savo unikaliam šlovingo, akinamai šviesaus gyvenimo, per kurį labai padėsite daugybei žmonių, dieną naudokitės beribe laisve kurti savo ateitį, įgyvendinti savo užmojus ir visokeriopai puoselėti savo širdžiai brangias svajones bei polėkius.

Būkite džiaugsmingi, tobulinkitės ir tapkite įkvėpimo šaltiniu visiems, kam teks laimė susidurti su tokiu pavyzdžiu, kaip gali elgtis didis žmogus.

Seksime jūsų augimą: plosime talentams, žavėsimės narsa ir tuo, kad galiausiai tapsite nemirtingas, išlikdamas daugybės žmonių širdyse.

2

Jėgas augina ištikimybė savo idealams

Kai jumis niekas netiki, labiausiai reikia tikėti pačiu savi-
mi. Siekiantieji kuo geriau atskleisti savo įgimtus talen-
tus žino, kaip svarbu pasitikėti savimi ir išlikti ištikimu
sau bei savo ypatingajai misijai, – ypač kai nesi tikras, kai
susiduri su priešišku, kai tave pajuokia ir puola, – tai
vartai į sėkmę ir tikrasis kelias į nemirtingumą. Jūsų jau
nebebus, o jūsų taurus pavyzdys dar ilgai gyvuos.

Jūsų herojiško gyvenimo kelionė bus spalvinga, įkve-
pianti, chaotiška, nuostabi, audringa ir garantuotai didin-
ga. Atsidėję kultivuokite tai, kuo esate didūs, ir pasipils
nuostabūs rezultatai, o jūs prisidėsite kurdami šviesesnį
pasaulį. Tai bus išmintingiausias ir geriausias jūsų ėjimas,
pažadu. Akinamai suspindę savo kūrybingumu, galia ir
atjauta paskatinsite ir kitus atskleisti savo gabumus, ir Že-
mėje taps smagiau gyventi.

Norėčiau šiek tiek papasakoti apie save, kad geriau
mane pažintumėte, mat šiuose puslapiuose nemažai laiko
praleisime drauge.

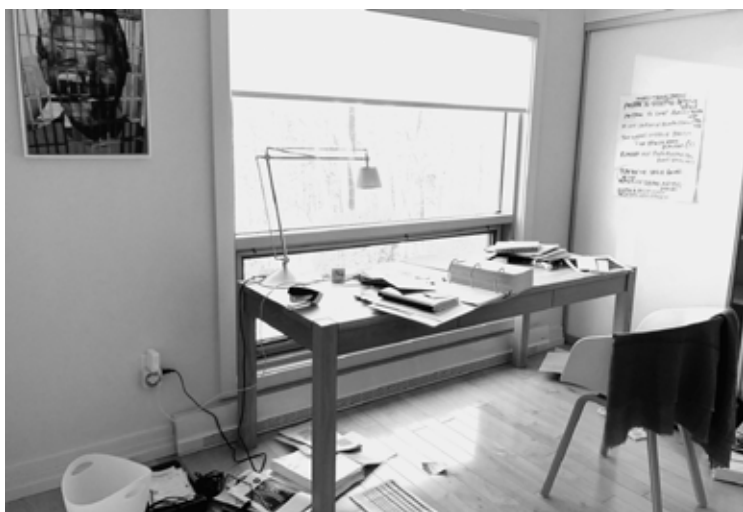
3

Paskutinės nugalėtojo „aš“ valandos

Geriu kavą. Skamba *trip-hop* muzika. Atšiauri žiema pagaliau davė kelią taip laukiamam pavasariui.

Sėdžiu savo darbo kambarėlyje, kur paprastai ir rašau.

Kad būtų asmeniškiau, štai kaip jis atrodo:

tai yra vienas iš mano namų kampelių, kuriame mėgstu kurti.

Šiandien skendžiu apmąstymuose – man, introvertui, taip nutinka dažnai.

Galvoju apie per pastaruosius tris dešimtmečius (kiek mokau lyderystės ir asmeninio tobulinimosi) sutiktus žmones privačiose *Fortune 100* bendrovių konferencijose, tolimų miestų gatvėse ar kerinčių mūsų tausotinos planetos šalių arenose.

Gerus puikiausių ketinimų kupinus žmones – tik dažnas jų per mūsų pokalbį kuo aiškiausiai sakė trokštantis daugiau.

Jie troško patirti, ką reiškia išlaisvinti savo kūrybinį talentą, mėgautis gyvenimo lobiais ir padėti kurti kitokią kultūrą, kurioje žmogus būtų ne kritikuojamas, o drąsinamas; skatinamas būti ne auka, o lyderiu; kurioje vyrautų ne paskalos, o idėjos; ne neapykanta, o meilė.

Troško tapti optimistiškesni, ryžtingesni, rasti gyvenimo tikslą; suprasti, ką reiškia pajusti didžiulį įkvėpimą; gyventi „čia ir dabar“, nežeidžiamam praeities ir nebijant ateities.

Troško gyventi pagal savo tikrąsias vertybes, atskleisti savo didžiausią potencialą ir realizuoti ambicingiausius siekius.

Troško gyventi kiekvieną dieną tiek sąmoningai, kad neslegiami rūpesčių naštos galėtų mėgautis paprastais gyvenimo malonumais.

Esate išmintingi (turbūt labiau, nei šią akimirką suvokiame):

suprantate, kad neišreikštas potencialas virsta skausmu.

Žinote, kad visuomenės jums peršami sėkmingumo matai tėra tušti pažadai, atitraukiantys jus nuo šauniausio gyvenimo žygio.

Suprantate, kad kuo arčiau sēkmēs, tuo baisiau.

Suvokiate, kad jūsu tamsusis „aš” kaip įmanydamas vengia to, ko jūsu kilnūsiai „aš” būtent ir nori imtis.

Suvokiate, kad aukščiausio lygio pasiekimus labiau lemia įpročiai nei genetika ir kad visi garsiausi prodiuseriai pluša iš peties.

Žinote, kad laikrodis tiksi, o delsti tobulintis tolygu su-trypti talentą.

Žinote, kad negalite sau leisti laukti rytojaus tam, kad taptumėte herojumi, kuriuo visuomet norėjote būti.

Todėl pagarbiai jums patariu – pradėkite šiandien.

Raskite savyje drąsos išbandyti savo ribas, nes pasiek-
tos jos išsiplės.

Pažadinkite savyje vaiką – tą nuolat besimokantį smalsuolį, koks buvote, kol jūsų nenusodino ir neišmokė galvoti „kaip visi“, – kad išaugtumėte iš to žmogaus, koks esate dabar.

Matuokite savo sėkmę pažanga, o ne spintose turimais daiktais.

Būkite netituluotu lyderiu, darykite įtaką neturėdami valdžios ir kurkite šedevrą – realizuokite tai, kuo jus apdovanojo gamta.

Atminkite – lengviausias kelias paprastai būna prasčiausias, o delsti tolygu išduoti didingumą.

4

Negerai yra gerai

Civilizacija perša mintį, kad jei nesišypsoms ir netrykštame laime, jei gyvenimas ne vienos gėlytės ir saulės zuikučiai, tai jau negerai.

Štai ko išmokau: norint aktyviai ir įdomiai gyventi tenka beprotiškai dažnai žengti į kovos lauką, nuolat rizikuoti, bandyti tai viena, tai kita, ne kartą gauti į kaulus ar klastingose jūrose grumtis su audromis. Sunkiomis dienomis mane įkvepia šie airių dramaturgo George'o Bernardo Shaw žodžiai: „Protingas žmogus prisitaiko prie pasaulio, o neprotingas vis bando pasaulį pritaikyti prie savęs; todėl bet kokią pažangą skatina neprotingieji.“

Dar supratau, kad *tik išgyvenę* sunkius ir audringus laikus galime dorai pasimėgauti sulaukę gerų; o šie *tikrai* ateis, nors kartais taip ir neatrodo.

Helena Keller mokė: „Jei pasaulyje būtų vien džiaugsmas, niekada neįgytume drąsos ir kantrybės.“

Prisipažinsiu – kai nesiseka, ir man būna nesmagu: mažiau juokiuosi, vis vaikštau susirūpinęs; trūksta energijos ir kūrybiškumo, produktyvumo ir entuziazmo.

Vis dėlto supratau, kad negerai yra net ir labai gerai: kai trūksta daugumos taip vertinamo „pasaulietinio“ našumo,

veikiausiai stiprėja dvasinis. Sunki diena ego yra nuostabi diena sielai. Patirti nesėkmę, kovoti ar pasimesti niekada nėra „blogai“ ir „neteisinga“ – tai yra žmogaus gyvenimo dalis. Tai tarsi „techninio aptarnavimo sustojimas“ – gyvenimo lenktynėse to reikia visiems.

Supratau, kad nesmagiojo meto išgyvenimai suteikia išminties, krizės įkarštyje ugdo neįkainojamą stiprybę ir atskleidžia žmogiškąsias galias. Skausmas kirsdavo per manąjį ego ir priversdavo susiimti, vis mokydamas mane nuolankumo ir meilės.

Tai tik žemiškosios mokyklos tvarkaraštyje suplanuota pamoka. Žmogaus, siekiančio dangaus ir besistengiančio drauge pakylėti ir kitus, gyvenimo knygos skyrius. Verčiau jau pasimesiu, gausiu vieną kitą gužą (ar apsidaužysiu kaip reikiant), bet žinosiu gyvenęs pilnais plaučiais, nei nuostabiausius gyvenimo metus leisiu kokiam skirsnelyje žiūrėdamas televizorių ar parduotuvėje, į kurią visai nenoriu eiti, pirkdamas nereikalingus daiktus, kad tik padaryčiau įspūdį nepažįstamiems žmonėms. Tai ne man. Ne mano.

Tad noriu nuoširdžiai ir sąžiningai padrašinti ir jus – žmogų, nusprendusį (ir kuriam skirta) gyventi ryškiai, vaisingai ir įspūdingai – didžiutis savo žaizdomis: tais randais, per kuriuos vystėtės, gilėjote ir tobulėjote. Gautuosius dūrius laikykite medaliais už drąsą siekiant prasmingų tikslų ir didžių idealų.

Ir būtinai prisiminkite: *negerai yra gerai.*

5

Auksakasio paradoksas

Sena tikra istorija. Prieš tūkstančius metų Tailande buvo išlieta didžiulė auksinė Budos statula. Vienuoliai prieš ją meldavosi, žmonės žavėdavosi jos grožiu, o visi prašalčiai, išvydę tą šedevrą, apstulbdavo. Tik štai ėmė sklisti gandas, kad šalį ruošiasi pulti didžiulės priešojės pajėgos, ir statulą veikiausiai pagrobs.

Vienuoliai sugalvojo auksinę Budos statulą paslėpti ir per kelis kartus apkasė žemėmis, kol jos nebebuvo matyti; jų palengvėjimui užpuolikai pražygiavo pro šalį.

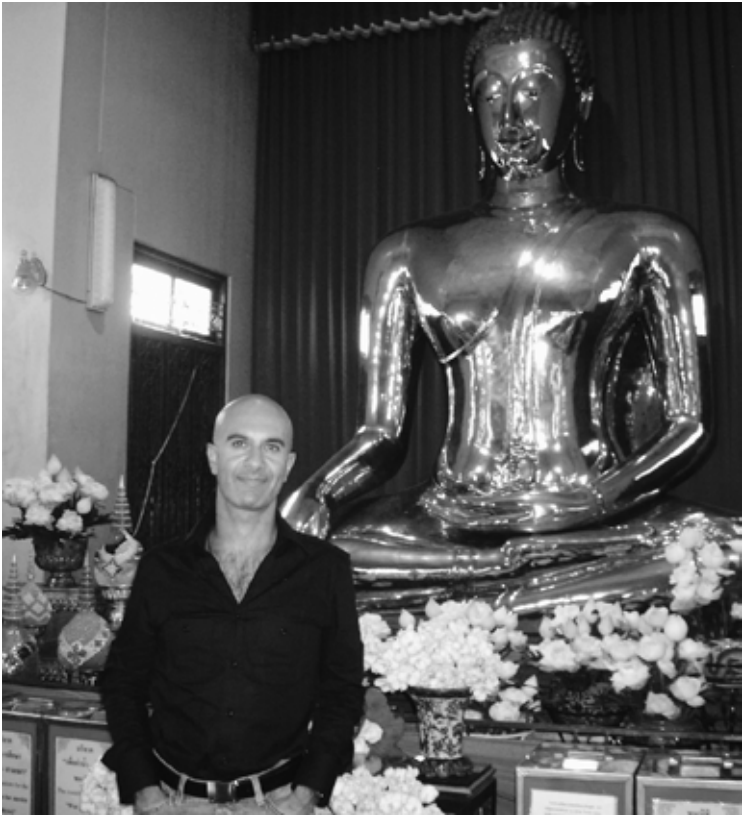
Po kelių šimtmečių vienas atvykęs pastebėjo kalvelėje pro žemes švytint auksą. Žmonėms ėmus kasti, jo atsidengdavo vis daugiau, o galiausiai buvo atkasta iš brangiojo metalo išlieta Budos statula.

Taip ir su jumis:

Kuo giliau sluoksnis po sluoksnio kasitės į vidinių savo talentų lobyną, tuo labiau išorinė realybė jus apdovanos neįtikėtina gausa. Paradoksali žinia, tiesa? Kad kelias į sėkmę ir įtaką viešajame gyvenime veda per vidinio asmeninio pasaulio gelmes. Kad turite tai, kas iš tikrųjų ir esate.

Kuo giliau kasitės ir stengsitės save pažinti, tuo labiau atsidengs jūsų nuo gyvenimo sunkumų ir vargų slėptas auksas. Jei kasdien stengsitės „kasti“ tai, kuo jus apdovanojo gamta, šlifuoti talentus ir atskleisti savo didybę, išoriniam pasauliui jūsų pašaukimas pasirodys pats.

Atvykęs į Bankoką skaityti pranešimo lyderystės tema sparčiai augančiai įmonei, apžiūrėjau ir stulbinančią auksinę Budos statulą. Štai mano asmeninio archyvo nuotrauka:

Prie auksinės Budos statulos Bankoke

Ką noriu pasakyti: galbūt visiems, kas siekia realizuoti savo didingumą, gyventi be baimės (ir gražiai) ir nuvers-
ti kalnus savo globalios šeimos tobulėjimo labui, nereikia
tapti niekuo kitu, tik savimi.

O kas, jei iš tikrųjų tereikia *prisiminti*, koks buvote iki
tol, kai abejinga kultūra privertė jus uždengti savo šviesą
šarvu – dvejonų, nepasitikėjimo ir melagingų argumen-
tų, kodėl nevalia atskleisti savo prigimtinio talento, šarvu.
Lai jūsų gyvenimas tampa meistriškumo, produktyvumo
ir nuoširdžios tarnystės žmonijai paminklu.

6

Proveržis nuo aukos iki herojaus

Tikiuosi, kad perskaitę šią knygą gerai įsikalsite sau į galvą tokią mintį: kiekvienas iš mūsų kasdien turi didžiulę galimybę atsikratyti visokiausių aukos sindromų ir tapti kasdienybės herojumi, kone kiekvienu savo judesiu realizuojančiu savo didį asmeninį potencialą.

Savo meistriškumui atskleisti ir kuo puikiausiam gyvenimui susikurti kviečiu jus tokiems penkiems šuoliams.

Aptarkime visus iš eilės:

1 šuolis: Baikite aiškinti „negaliu“ – pradėkite teigti „galiu“

Aukos yra *negaliu* kaliniai. Tokie žmonės nepaliaujamai aiškina, kodėl *negali* pasiekti idealų, *negali* įgyvendinti rimtų projektų, *negali* realizuoti savo siekių. Po *negaliu* slepiasi baimė – kad suklysi, kad neišeis, kad nesi vertas pergalės, kad tave sukritikuos, įskaudins; baisu įsivaizduojamos atsakomybės, kuri užguls, jei pasisektų. Visi pasaulio statytojai ir pokyčių lyderiai sumaniai kalba vilties kalbą, laisvės dialektu, jų žodynas – darytojų žodynas; *tie žmonės stengiasi neužsikrėsti žodžiu „negaliu“*.